

EPI. ¿Recordamos o qué son?

Os Equipos de Protección Individual (EPI) son **a última barreira de protección** fronte aos riscos que existen nun posto de traballo e que non puideron ser evitados doutro xeito.

É por iso que resulta de gran importancia a súa correcta selección, uso, mantemento e control.

Os EPI máis habituais no ámbito sanitario son luvas, máscaras e dispositivos de protección ocular/facial (lentes e pantallas), aínda que tamén podemos atopar calzado de seguridade, mergulladores, elementos de protección fronte a radiacións, etc.

A principal característica dos EPI é que están deseñados para **protexer ao traballador**, por tanto as súas características dependerán dos riscos fronte aos que debe protexer ao usuario.

Todo EPI debe dispoñer de marcado CE, que certifique que cumpre as características mínimas requiridas para protexer debidamente fronte aos riscos para os que foi deseñado e fabricado.

A continuación preséntanse as principais características diferenciadoras dos EPI máis comúns.

LUVAS

Os principais riscos fronte aos que debe protexer unha luva no ámbito hospitalario son os riscos biolóxicos (p.e. fluídos biolóxicos) e os riscos químicos (deterxentes, produtos de laboratorio, etc.).

Os requisitos xerais que deben cumprir as luvas de protección están recollidos na norma UNE-EN 420:2004+A1:2010.

Os requisitos que deben cumprir as luvas de protección fronte a riscos químicos e biolóxicos están recollidos na norma UNE-EN 374-1, 2 e 3: 2004.

Tanto a marcado CE como as normas UNE-EN deben aparecer reflectidas na luva ou na súa embalaxe e sempre no folleto informativo.

Xunto a este marcado, aparecerán os pictogramas distintivos de cada tipo de protección.

Marcado CE

Ler a información incluída no folleto

UNE EN 374-1:2004

Protección fronte a
risco biolóxico

UNE EN 374-1:2004

UNE EN 374-1:2004

Protección fronte a
risco químico

A D F

Nota: o pictograma de protección fronte a risco químico varía segundo os produtos utilizados nas probas de ensaio.

EQUIPOS DE PROTECCIÓN RESPIRATORIA (EPR)

Os equipos de protección respiratoria protexen dos axentes perigosos (principalmente químicos e/ou biolóxicos) que puidesen atacar ao organismo do usuario por vía inhalatoria.

No ámbito sanitario os EPR máis utilizados son as máscaras autofiltrantes para partículas:

A protección que ofrece o equipo baséase no filtrado do aire inhalado, polo que o axuste perfecto á cara do usuario é clave para unha boa protección.

Este tipo de máscaras debe cumprir coa norma UNE-EN-149:2001 + A1:2010.

Dependendo do tipo de filtrado requirido, as máscaras poden ser FFP1, FFP2 ou FFP3. Sendo as FFP3 as de maior filtración (resultando tamén máis incómodas debido a que ofrecen a maior resistencia ao paso de aire).

As máscaras que ofrecen protección respiratoria ao usuario non deben ser confundidas coas máscaras cirúrxicas.

As máscaras cirúrxicas non filtran o aire inhalado e foron deseñadas para a protección do ambiente. O seu uso ofrece protección fronte a salpicaduras.

PROTECCION OCULAR/FACIAL

As tarefas nas que se poidan producir salpicaduras ou existan axentes perigosos en aerosol, vapor, etc., é necesario o uso de protección ocular ou facial.

As proteccións oculares/faciais deben cumprir os requisitos establecidos en UNE-EN 166:2002 e dispoñer de marcado CE, que certifique as súas características.